

NUH

Nuh
 Bu Tufan'ın müsebbibi sen değilsin şüphe-siz
 Mübarek bir ayın onuncu günü
 Denizin ortasında
 Hiçliđe saldığın bir güvercinin pençesinde
 Bilinmezi devşir

Nuh
 On çeşit acıdan mamul bir gemi yapacaksın
 Gemi-yi kalafatlarken
 Zift yerine nefsin-i kullanacaksın
 Gemin bir dağın yamacında
 Karaya oturacak
 Dağın kibrine şaşmayacaksın

Nuh
 Tufanımı kaderim gibi içimde saklıyorum
 Ve bir zeytin dalının kırıl-ganlığıyla
 Tutunuyorum zamana
 Senden sonra dünya var mı yok mu
 Bir güvercinin kanadında
 Kendimi sorguluyorum

Nuh
 Son güvercin dönmedi bak
 Dönmeyecek de
 Dönülmez denizin ufkunda bir kara
 Ağrılı bir sancı olacak bekleyiş
 Yahut sonradan
 Senin şehrin diye anılacak olan
 Bir yerin töhmeti yüklenecek omuzlarına

Nuh
 İçimizde ne zaman bir tufan kopsa
 Senin elinden çıkmış bir gemi kollayacağız
 Azgın dalgaların arasında hiçliğe çıkmak için

Rıdvan Şahin